

שָׁעַד עֲכָשׁוּ לֹא פִסְקָה מִמֶּנּוּ
זֶהְמָה, וְהָרִי פִרְשׁוּהָ.

רבי יוסי פתח ואמר, נשבע ה' בימינו ובזרוע עזו, הפסוק הזה פרושהו. אבל בא ראה, כל זמן שאדם חוטא לפני הקדוש ברוך הוא, יש דרָגָה אחת נודעת למעלה כנגד החטא הזה לדון את האדם, ומסתכלת (ומסכימה) עליו. אם שב בתשובה שלמה לפני רבונו, מעבר חטאו ואין הדין שולט עליו ולא מגיע עליו. ואם לא שב, נרשם אותו החטא לאותה הדרָגָה. אם הוסיף לחטא, הרי דרָגָה אחרת מזדמנת כנגדו ומסכימה עם הדרָגָה הראשונה, ואז צריך תשובה יתרה. (ואם לא שב) ואם מוסיף לחטא, מוסיף דרָגָה על דרָגָה, עד שמשלים לחמש דרָגות.

בין שהימין התפתקן כנגדו והסכים עליו, הרי השמאל מזמן להסכים עם הימין ולהפיל בו. בין שהשמאל מסכים עם הימין, אז כבר לא תלוי בתשובה, והרי פרושהו, ואז הפל מסכימים עליו בדין, והדין שורה עליו.

ובשהדין נשלם ושורה על האדם, אז מסתים ומתפתקות האצבעות חמש בתוך חמש, ימין בשמאל, להראות שהרי הכל הסכימו עליו באותו דין, וידיו מתישרות להראות דבר בלי כנית האדם, ולא התפנן בו. ועל זה כתוב, (שמות טו) ימינך ה' נאדרתי בכח ימינך ה' תרעץ אויב, להפיל שמאל בימין, ונשלם הדין, ואז זוהי צמיחה של הפל. ולכן, פשוטה הקדוש ברוך הוא לקיים הפל, כתוב (ישעיה סב) נשבע ה' בימינו ובזרוע עזו וגו'.

בימינא, ועל דא, פד בעא קדשא בריך הוא לקיימא כלא, פתיב (ישעיה סב) נשבע יי' בימינו ובזרוע עזו וגו'.

אבשלום, דברה דיפת תואר הוה, מקרבא. מפאן אוליפנא, מאן דנטיל אתתא דא בקרבא, וחקיד בה, לסוף נפיק מנה בין סורר ומורה. מאי טעמא בגין דעד כעון, לא פסקא מנה זוהמא, והא אוקמוה.

רבי יוסי פתח ואמר, (ישעיה סב) נשבע יי' בימינו ובזרוע עזו, האי קרא אוקמוה. אבל תא חזי, כל זמנא דבר נש חטי קמי דקודשא בריך הוא, אית דרגא דאשתמודעא לעילא לקבלי האי חטאה, לדיינא ליה לבר נש, ואסתפל (ס"א ואסתבם) עליה, אי תב בתיובתא שלימתא קמי מאריה, אתעבר חוביה, ודינא לא שלטא עלוי, ולא מאטי עלוי. אי לא תב, אתרשים ההוא חטאה לגבי ההוא דרגא. אוסיף למחטי, הא דרגא אחרא אזדמן לקבליה, ואסתפם בדרגא קדמאה, פדין בעיא תשובה יתיר. (ואי לא תב) ואי אוסיף למחטי, אוסיף דרגא על דרגא, עד דאשלים לחמשה דרגין.

בין דאתתקן ימינא לקבליה, ואסתפם עליה. הא שמאלא זמינא, לאסכמא בימינא, ולא תפילא ביה. בין דשמאלא אסתפם בימינא, פדין לא תליא בתשובה, והא אוקמוה, וכדין פלא אסתכמו עליה בדינא, ודינא שריא עליה.

וכד דינא אשתלים ושריא עליה דבר נש, פדין אסתים ואתתקנו אצבעאן, חמש בגו חמש, ימינא בשמאלא, לאחזאה דהא כלא אסתכמו עליה בההוא דינא, וידי מתישרן, לאחזאה מלה בלא כוונה דבר נש, ולא יתפון ביה. ועל דא כתיב, (שמות טו) ימינך יי' נאדרתי בכח ימינך יי' תרעץ אויב. לאתפללא שמאלא

בימינא, ואשלים דינא, וכדין הוא קיימא דכלא. ועל דא, פד בעא קדשא בריך הוא לקיימא כלא, פתיב (ישעיה סב) נשבע יי' בימינו ובזרוע עזו וגו'.